AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BIZOTTSÁGA

Brüsszel, 14.7.2004
COM(2004) 501 végleges

2004/0170 (CNS)
2004/0171 (CNS)

Javaslat

A TANÁCS HATÁROZATA

az Európai Közösségek saját forrásainak rendszeréről

Javaslat

A TANÁCS RENDELETE

az Európai Közösségek saját forrásairól szóló […] tanácsi határozat 4. és 5. cikkével összhangban a költségvetési egyensúlyhiányok korrekciójára vonatkozó végrehajtási intézkedésekről

(előterjesztő: a Bizottság)

INDOKLÁS

1. BEVEZETÉS

Az Európai Unió a közös célok közösségét teremti meg. Az EU-költségvetés egyes részei egyértelműen kohéziós célt szolgálnak. Más részei az elfogadott EU-programokon keresztül finanszírozzák a sajátos célkitűzések megvalósítását. Ennek eredményeként az EU-költségvetésnek mindig is lesznek nettó kedvezményezettjei és nettó befizetői, bár a szakpolitika eredményei az Unióban mint egészben halmozódnak fel.

Az EU-költségvetésbe történő befizetések és az onnan kapott támogatások különbségével mért költségvetési mérlegek (vagy másképpen nettó mérlegek) nem tükrözik teljes mértékben a tagállamok EU-tagságának előnyeit. A kutatási, vagy a határvédelmi kiadásokból például nemcsak az abban közvetlenül részesülők profitálnak, hanem a nemzeti határokon keresztül más tagállamokra is hatással vannak[1]. A túlcsorduló hatás mértékét nem minden esetben lehet számszerűsíteni, de figyelembevételük módosítja az elszámolási egyensúlyhiány felmérését.

A költségvetési mérlegek meghatározása továbbá jelentős fogalmi és elszámolási problémákat von maga után. A költségvetési mérleg számítása során számos döntést kell hozni a bevételi vagy költségoldali tételekről, valamint a bázisidőszakokról (pl. pénztári vagy növekmény adat, előző évről áthozott többlet stb.). A végeredményként kapott költségvetési mérlegek jelentősen eltérhetnek attól függően, hogy milyen döntéseket hoztunk.

Egyes egyensúlyhiányok mértéke azonban a politikai viták középpontjában áll. Többéves költségvetési patthelyzet és gyötrelmes viták után az 1984-es fontainebleau-i megállapodás bevezette az Egyesült Királyság számára juttatott jelenlegi korrekciót, amely a saját forrásokról szóló 1985. május 7-i határozattal lépett hatályba. A döntés az alábbi általános elv alapján történt[2]:

„… bármely tagállam, amely relatív jólétéhez mérten túlzott költségvetési terhet visel, a megfelelő időpontban korrekcióban részesülhet.”

Az Európai Tanács tehát már 1984-ben elismerte az általánossá tett korrekció elvét („bármely tagállam”). A korrekciót odaítélő döntés két kritériumon alapul: a költségvetési egyensúlyhiány mértékén („túlzott”) és a tagállam jólétén az EU egészéhez viszonyítva („relatív jólét”).

Napjainkban az Egyesült Királyságnak juttatott egyedi korrekció indokoltsága kevésbé releváns, mint az Fontainebleau-i Európai Tanács idején, mivel számos más tagállam jogosan állíthatja, hogy jelenlegi helyzetük hasonló az Egyesült Királyságéhoz (2. szakasz). A bővítés költségét továbbá igazságosan kell elosztani. Ennélfogva az érvek amellett szólnak, hogy a fontainebleau-i következtetésekben

---

1 Az ilyen túlcsorduló hatások magukban foglalják a nettó kedvezményezett tagállamban keletkezett jövedelem elköltését egy másik tagállamban termelt árura vagy szolgáltatásra, a különböző tagállamok valutájában meghatározott pénzeszközök megvásárlását stb.

2 Lásd a Fontainebleau-i Európai Tanácsot: „Az elnökség következtetései”, Az Európai Közösségek értesítője, 6-1984.

meghatározott elv fényében fennállnak az általánossá tett korrekciós mechanizmus bevezetéséhez szükséges feltételek. Az ilyen korrekciós mechanizmust meghatározó paramétereket megvizsgálták, és a következő kettős célt szem előtt tartó javaslattal álltak elő:

- a túlságosan negatív költségvetési mérlegek megelőzése a hasonló jóléti szinten lévő nettó befizetők közötti különbségek csökkentése mellett;
- a mechanizmus finanszírozási költségeinek ésszerű szinten tartásának biztosítása.

2. AZ EGYESÜLT KIRÁLYSÁG JELENLEGI HELYZETE MÁS NETTÓ BEFIZETŐKKEL ÖSSZEHASONLÍTVA

Az alábbi két albekezdés a relatív jólétet és a nettó költségvetési mérlegek mértékét vizsgálja az EU-költségvetés minden nettó befizetője esetében.[3]

2.1. A relatív jólét mértéke

Az alábbi táblázat a 2003. évre áttekintést ad a vásárlóerő-paritásban (purchasing power standards - PPS[4]) kifejezett, egy főre jutó bruttó nemzeti jövedelemről (GNI) a 2002. évben minden nettó befizető tagállam esetében[5].

1. táblázat **GNI/fő a nettó befizetők esetében**
(PPS-ben)(EU-15 átlag = 100)

	2003	**1984**
Egyesült Királyság	111.2	90.6
Dánia	111.1	104.0
Ausztria	109.8	--
Hollandia	106.6	95.0
Svédország	104.6	--
Franciaország	104.2	104.0
Németország	98.6	109.6
Olaszország	97.3	92.9

A táblázat világosan mutatja, hogy az EU valamennyi nettó befizetőjét tekintve a PPS-ben kifejezett, egy főre jutó bruttó nemzeti jövedelem 2003-ban a 15 tagú EU átlagához viszonyítva 97 és 111 % között váltakozott. A listát 111,2 %-kal az Egyesült Királyság relatív jóléte vezeti. Ez éles ellentétben áll az 1984-es helyzettel, amikor a nettó befizetők között az Egyesült Királyság élt a legkisebb jólétben.

Tekintettel a többi nettó befizetőhöz viszonyítva az Egyesült Királyság helyzetében bekövetkezett drámai mértékű változásra, jogossá vált a fontainebleau-i elv fényében – amely szerint egy tagállam nettó mérlegét relatív jólétéhez viszonyítva kell vizsgálni – a meglévő korrekciós rendszer felülvizsgálata.

---

3 Az e közleményben említett értékelés és javaslat a Bizottság saját forrásáról szóló jelentés technikai mellékletében szereplő részletesebb információn és elemzésen alapul.

4 A PPS az átváltási árfolyamok által figyelembe nem vett nemzeti árszintek közötti különbséget tükröző mesterséges pénznem. Ez a pénzegység lehetővé teszi az országok közötti gazdasági mutatók értelmezhető mennyiségi összehasonlítását. A PPS-adatok kiszámítását a Eurostat végzi.

5 Az e dokumentumban feltüntetett nettó mérlegek, mint az Egyesült Királyság számára juttatott korrekcióhoz használtak esetében is, az adminisztratív kiadásokat figyelembe véve kerültek kiszámításra. Ezért Belgium és Luxemburg nem szerepelnek a nettó befizetők között.

2.2. Nettó költségvetési mérlegek az Egyesült Királyságnak juttatott korrekció előtt

Az Egyesült Királyság 1985. évi (az első év, amelyre a korrekció kiszámolásra került) nettó költségvetési mérlege a korrekció előtt a GNI -0,48 %-át tette ki. (Bár a többi tagállamról nem áll rendelkezésre pontos adat, abban az időben Németország volt az egyetlen másik nagy nettó befizető.) Mint azt az alábbi táblázat mutatja, az Egyesült Királyság nettó mérlege az utóbbi években általgosan hasonló szinten maradt. Az 1996-tól 2002-ig terjedő időszakban a 15 tagú EU nettó befizetőinek nettó költségvetési mérlege az Egyesült Királyságnak juttatott korrekció előtt és az adminisztratív kiadásokkal együtt átlagosan az alábbiak szerint alakult:

2. táblázat **Nettó költségvetési mérlegek az Egyesült Királyságnak juttatott korrekció <u>előtt</u>** a kiválasztott EU-15 tagok esetében (éves átlag, **1996-2002**)

	GNI %-ban
Egyesült Királyság	-0.47%
Németország	-0.44%
Hollandia	-0.43%
Svédország	-0.38%
Ausztria	-0.24%
Olaszország	-0.06%
Franciaország	-0.04%

Ha a jelenlegi rendszer változatlanul fennállna, a 2008-tól 2013-ig terjedő időszakra vonatkozó átlagos nettó költségvetési mérlegek[6] minden felsorolt nettó befizetőnél összességében romlanának a bővítés költségeinek finanszírozása miatt. A Bizottság becslése szerint és feltételezve, hogy a kiadások szintje megfelel a Bizottság 2003. február 10-i közleményében[7] javasolt pénzügyi tervben megállapított felső határértékeknek, a nettó befizetők becsült nettó mérlegei az alábbiak szerint alakulnának:

3. táblázat Becsült nettó költségvetési mérlegek a 15 tagú EU kiválasztott tagjainál az Egyesült Királyságnak juttatott korrekció előtt (éves átlag, 2008-2013[8])

	a GNI %-ában
Egyesült Királyság	-0.62%
Hollandia	-0.55%
Németország	-0.52%
Svédország	-0.47%
Ausztria	-0.37%
Olaszország	-0.29%
Franciaország	-0.27%
Dánia	-0.20%
Finnország	-0.14%

6 Az e becsült adatok kiszámolásához felhasznált hipotézisek részleteit a saját forrásokról szóló jelentés műszaki melléklete mutatja be.

7 COM(2004) 101 végl.

8 Mivel a korrekciók visszafizetése egy évvel később történik, ebben a táblázatban és a következőkben a hat éves időszak átlagát vettük, mert a 2007. évre járó korrekció 2008-ban kerül kifizetésre, a 2013. évre járó korrekcióra pedig 2014-ben kerül sor.

Feltételezve, hogy a 25 tagú EU-ban a 2002. októberi Brüsszeli Európai Tanács által elfogadott mezőgazdasági kiadások és az úgynevezett 1. célkitűzés és a kohéziós alap értelmében a Bizottság által javasolt „kohéziós" kiadások változatlanok maradnak, a kifizetési előirányzatok teljes szintjének csökkentése a bruttó nemzeti jövedelemnek a Bizottság által javasolt 1,14 %-áról például 1 %-ra nem lenne jelentős hatással a becsült nettó mérlegek nagyságára. Ez azért következhet be, mert az új tagállamokra irányuló kiadások lényegében érintetlenek maradnának, és a csökkentést a 15 tagú EU-nak kifizetett nem mezőgazdasági jellegű kiadások drasztikus csökkentésével és/vagy olyan külső programokkal érnénk el, amelyek nem kerülnének be a megállapított kiadásokba. Következésképpen a nettó befizetők saját forrásokból történő befizetéseinek ebből adódó csökkentését nagymértékben ellensúlyozná az ugyanebbe a tagállamokba irányuló megállapított EU-kiadások megfelelő csökkentése.

Korrekciós mechanizmus nélkül az utóbbi hét évben átlagosan az Egyesült Királyság lett volna a legnagyobb nettó befizető, és valószínűleg az EU-költségvetés legnagyobb nettó befizetője maradna a 2013-ig tartó időszakban is. Ugyanakkor Hollandia, Németország és kisebb mértékben Svédország nettó mérlegei nagyságrendileg azonos mértékűek voltak és várhatóan maradnak is. Mint az előző szakaszban láthattuk, e három tagállamban jelenleg viszonylag kisebb a jólét, mint az Egyesült Királyságban.

Az, hogy a nettó költségvetési mérlegek nagysága az érintett tagállamok relatív jólétéhez viszonyítva „túlzottnak" tekinthető-e, nagymértékben az Unión belüli pénzügyi szolidaritás elfogadható mértékéről alkotott politikai felfogástól függ. Ha az Egyesült Királyság nettó mérlegét „túlzottnak" ítélnék, akkor a fontainebleau-i elv alkalmazása inkább a korrekciós mechanizmusnak a többi olyan tagállamra történő kiterjesztése felé mutatna, amelyek alacsonyabb jóléti szinten hasonló nagyságrendű negatív mérleget viselnek el.

Mindenesetre a kizárólagos alapon egy tagállamnak juttatott korrekció indokolatlannak tűnik különösen, ha figyelembe vesszük a kibővített Unióban a nettó költségvetési mérlegek változatlan feltételek mellett történő várható alakulását, amit a következő szakaszban mutatunk be.

3. BECSÜLT NETTÓ MÉRLEGEK A SAJÁT FORRÁSOKRÓL SZÓLÓ, VÁLTOZATLANUL HAGYOTT HATÁROZAT MELLETT

Becslések szerint a 2007-től 2013-ig terjedő időszakban az Egyesült Királyságnak juttatott korrekció az utolsó hét év átlagához képest <u>több mint 50%-kal nő</u>, és várhatóan eléri a 7,1 milliárd eurót az 1997-től 2003-ig terjedő időszak 4,6 milliárd eurójához képest.

A bővítéshez szükséges többletkiadások eredményeként <u>minden</u> EU-15-be tartozó tagállam nettó mérlege romlani fog. Bár az 1999. márciusi Berlini Európai Tanácson egyhangú döntés született a tíz új tagállam csatlakozásáról, az Egyesült Királyság ragaszkodott hozzá és el is érte, hogy az Egyesült Királyság számára juttatott

korrekció kiszámításánál a bővítéssel kapcsolatos kiadásokat figyelembe vegyék[9], ezáltal védve a korrekciót a bővítés pénzügyi következményeinek nagy részétől. Ez a fő oka az Egyesült Királyságnak juttatott korrekció jövőbeli növekedésének.

Ennek eredményeként arányosan nő az Egyesült Királyságnak juttatandó korrekció finanszírozásában teljes mértékben részt vevő tagállamok költsége, beleértve az új tagállamokat is.

Ha a saját forrásokról szóló jelenlegi határozat hatályban marad, a 2007-től 2013-ig terjedő időszakban a nettó befizetők átlagos nettó mérlege az Egyesült Királyságnak juttatott korrekció után az alábbiak szerint becsülhető:

4. táblázat **Becsült nettó költségvetési mérlegek az Egyesült Királyságnak juttatott korrekció után** (éves átlag, **2008-2013**)

	GNI %-ban
Hollandia	-0.56%
Németország	-0.54%
Svédország	-0.50%
Ausztria	-0.38%
Olaszország	-0.41%
Ciprus[10]	-0.37%
Franciaország	-0.37%
Dánia	-0.31%
Finnország	-0.25%
Egyesült Királyság	-0.25%

E becslések szerint az Egyesült Királyság (Finnországgal együtt) az EU-költségvetés legkisebb nettó befizetőjévé válik, ami nyilvánvaló ellentétben áll a fent említett fontainebleau-i elvvel. Az egyedül az Egyesült Királyságnak juttatott korrekció jelenlegi rendszerét tehát felül kell vizsgálni. Ehelyett a korrekciós mechanizmusnak a meglévő korrekcióból kifejlődő általánosítása lehetővé tenné, hogy a rendszer közelebb kerüljön a tagállamok viszonylagos jólétével összefüggő túlzott költségvetési terhek elkerülésének eredeti céljához. A bizonyos szint felett a nagy nettó befizetők számára bevezetendő egyfajta „védőháló” egyben elősegítené a kibővült Unió szakpolitikáinak kihívásaihoz szükséges költségvetési eszközöket biztosító konstruktívabb hozzáállást is.

4. AZ ÁLTALÁNOSSÁ TETT KORREKCIÓS MECHANIZMUS RÖVID ISMERTETÉSE

4.1. A mechanizmus általános ismertetése

A javasolt általánossá tett korrekciós mechanizmust a Bizottságnak a 2006. utáni pénzügyi keret vonatkozásában készített általános „csomagjával” összefüggésben kell vizsgálni. Így a tagállamok korrekció előtti és utáni végleges nettó pozícióját valószínűleg befolyásolják a csomag kiadási oldalán hozandó döntések.

---

9 A csatlakozás előtti utolsó évben a tényleges kifizetésekkel kapcsolatos előcsatlakozási kiadások minden csatlakozó ország esetében az elkülönített kiadásokból állandó levonásra kerülnek.

10 Ebben a dokumentumban a becslések végig a Ciprusi Köztársaság ellenőrzése alá tartozó területeket veszik alapul.

Az általánossá tett korrekciós mechanizmust az egyes tagországok nettó költségvetési mérlegének az EU költségvetésével való összevetése alapján kell kiszámítani. A mechanizmus az egyes tagállamok GNI százalékában kifejezett küszöb fölött lép működésbe, amely tükrözné a tagállamok közötti korlátlan pénzügyi szolidaritás legkisebb elfogadott szintjét, és egyfajta alapvető *ésszerű nettó befizetést* képviselne. Korrekcióért a küszöböt meghaladó nettó pozíciók alapján lehet folyamodni (részleges visszatérítés). A korrekció összegének alapja a nettó mérleg küszöböt meghaladó része megszorozva a visszafizetési hányadossal (azaz a visszatérítendő megállapított küszöb feletti összeg százalékával). Ha az összes korrekció összege meghaladja az előre megállapított összeget, a visszafizetési hányados arányosan csökken. Az 1. melléklet elmagyarázza a szükséges lépéseket és a javasolt korrekciós mechanizmus működését.

4.2. A küszöbszint

A GNI nullától 0,50 %-áig terjedő különböző küszöbszinteken végeztünk szimulációkat (66 %-os visszafizetési hányadost használva).

Különböző küszöbszintek mellett a korrekciók teljes összegét az alábbiak szerint becsültük:

5. táblázat **Becsült bruttó korrekciók** (átlag, **2008-2013**)

Küszöbszint *(a GNI %-a a 27 tagú EU-ban)*	Az összes korrekció összege *(milliárd euróban)*
0.00%	25.8
0.10%	19.8
0.20%	13.8
0.25%	11.1
0.30%	8.8
0.40%	5.2
0.50%	1.9

A -0,25 % körüli küszöbszint egyfajta „semleges pontot” jelentene, ahol az általánossá tett korrekciós mechanizmus finanszírozásának becsült jövőbeli költsége megegyezne az Egyesült Királyságra jelenleg érvényes korrekciós mechanizmus becsült jövőbeli költségével. A 0,25 % alatti küszöb azt jelentené, hogy az Egyesült Királyságnak történő teljes visszatérítést befizető tagállamoknak (jelenleg a teljes összeg több mint 90 %-át viselik) többet kellene befizetniük, mint amennyi az Egyesült Királyságnak juttatott korrekció jelenlegi mechanizmusának jövőbeli becsült költsége. 0,25 % feletti küszöb esetén a mechanizmus e tagállamok számára – beleértve az EU-költségvetés valamennyi nettó kedvezményezettjét – kevésbé lenne költséges, mint az Egyesült Királyságnak juttatott korrekció becsült jövőbeli finanszírozása.

A fenti táblázatban látható, hogy a 0,25 %-os küszöbű korrekciók teljes összege jóval magasabb lenne, mint az Egyesült Királyságnak juttatott jövőbeli korrekció becsült szintje a jelenlegi saját forrásokról szóló határozat (ORD) változatlanul hagyása mellett. A -0,25 %-os küszöb alkalmazása 11 milliárd eurónál valamelyest magasabb (bruttó) korrekciós szintet hozna létre, ami jelentősen meghaladja az Egyesült Királyságnak az ugyanerre az időszakra juttatott átlagosan (nettó) 7 milliárd eurós korrekcióját. Ez a különbség azzal a feltevéssel áll összefüggésben, hogy a

korrekciók finanszírozásában valamennyi tagállam részt venne a bruttó nemzeti jövedelemből való részesedésük arányában (lásd az alábbi 4.3. szakaszt).

A legfeljebb 11 milliárd euró teljes összegű korrekció tehát azelőtt kerülne finanszírozásra, mielőtt az általánossá tett korrekciós mechanizmus (GCM) többe kerülne a jelenlegi saját forrásról szóló határozat (ORD) folytatásánál azon tagállamok számára, amelyek részesülnének a GCM adta előnyből.

A küszöbértékkel kiegészített általánossá tett mechanizmus bevezetésének hatása nem lineáris. A tagállamok nettó mérlegére gyakorolt, a jelenlegi helyzethez viszonyított hatást az alábbi tényezők befolyásolják együttesen: a) a tagállam költségvetési egyensúlyhiányának szintje a korrekció előtt; b) a küszöbszint; és c) az Egyesült Királyságnak juttatott jelenlegi korrekció pénzügyi szabályai.

A GNI 0,50 %-ánál nem nagyobb küszöbbel megállapított korrekciós mechanizmussal az EU-költségvetés minden nagyobb befizetője (Egyesült Királyság, Németország, Hollandia, Svédország) nyerne. A kisebb nettó befizetők a küszöbszinttől függően részesülnének korrekcióban. Az egyes nettó befizetők relatív pozíciója a jelenlegi ORD szerinti becsült jövőbeli pozíciójukhoz viszonyítva az alábbi két tényezőtől függ együttesen:

- a korrekció előtt a negatív nettó mérleg mértéke, ahol a nagyobb nettó befizetők, mint pl. Németország, Hollandia, Svédország általában többet nyernek az alacsonyabban megállapított küszöbszintek esetén (a kisebb nettó befizetőkkel összehasonlítva).

- az Egyesült Királyságnak juttatott jelenlegi korrekció finanszírozási rendszere, ahol a sajátos szabályozásból jelenleg profitáló tagállamok (Németország, Hollandia, Svédország, Ausztria) általában kevesebbet nyernek a magasabban megállapított küszöbszintek esetén (a kisebb nettó befizetőkkel összehasonlítva).

Bármely jövőbeli „igazságosabb” mechanizmusnak biztosítania kell különösen azt, hogy a belőle származó finanszírozási költségek ne eredményezzenek nagyobb terheket a „kohéziós” tagállamok számára, mint az Egyesült Királyság jelenlegi korrekciós mechanizmusa.

4.3. Finanszírozási szabályok

A korrekció jogilag három különböző módon finanszírozható:

- A korrekcióban részesülő tagállamok nem vesznek részt a finanszírozásban. E szerint a megoldás szerint a finanszírozás teljes terhe a 27 tagú EU bruttó nemzeti jövedelmének kevesebb mint 50%-át képviselő, rendszerint viszonylag alacsony jóléti szintű országokra összpontosulna. Következésképpen vagy a nettó költségvetési pozíciójuk romlana elfogadhatatlan mértékben, vagy a korrekciók mértékét kellene szigorúan korlátozni. Továbbá ha egy éppen csak a küszöb alatti nettó pozícióval rendelkező tagállamnak részt kellene vennie a korrekciók finanszírozásában, míg egy másik, éppen csak a küszöb feletti tagállam ki lenne zárva a finanszírozásból, torzulások keletkeznének.

- A tagállamok a sajátjukat leszámítva részt vesznek minden korrekció finanszírozásában. Ez a megoldás jelentős komplexitást vinne a javaslatba, mivel így minden egyes korrekció külön finanszírozási séma szerint történne.

- Minden tagállam részt vesz minden korrekció finanszírozásában. A korrekciók teljes összegének finanszírozásából teljesítendő részesedésük a GNI-ben való részesedésük arányában kerülne meghatározásra.

A megvalósíthatóság, átláthatóság és egyszerűség érdekében minden tagállamnak részt kellene vennie valamennyi visszafizetés finanszírozásában (harmadik változat).

Bár ezek a finanszírozási szabályok ugyanazt jelentik, mint ha hozzáadnánk a korrekciók összegét a költségvetés kiadási oldalához (ezért az kizárólag a GNI határforrásának növekedéséből kerülne finanszírozásra), javasoljuk a költségvetés bevételi oldalán a GCM-et fenntartani, mint ahogy az az Egyesült Királyságnak juttatott jelenlegi korrekció esetén történik. A korrekcióknak a kiadási oldalhoz történő hozzáadásával mesterségesen megemelkedne a költségvetési kiadások szintje, ugyanakkor az általános kiadási felső határértékek szerint elérhető határok ennek megfelelően csökkennének.

4.4. A korrekciós szintek összehasonlítása

A GNI -0,35 %-ában meghatározott küszöbérték a 2007-től 2012-ig terjedő időszakra (ami 2008-2013 között kerül finanszírozásra) hozzávetőlegesen átlagosan 7 milliárd euró bruttó korrekciót irányoz elő.

A korrekciós mechanizmus általánossá tétele és a finanszírozási szabályokban bekövetkező változások együttesen a jelenlegi rendszer korrekciójának a szintjével történő összehasonlítást némileg homályossá teszik. Mivel minden tagállam részt vesz minden korrekció finanszírozásában – beleértve azokat is, amelyek a mechanizmusból profitálnak –, a teljes nettó korrekció mindig alacsonyabb lesz, mint a bruttó korrekció, míg a jelenlegi rendszerben nincs különbség a nettó és bruttó korrekció között (amit az Egyesült Királyság kap, egyenlő azzal, amit a tagállamok fizetnek).

Ebből eredően a nagyobb nettó befizetők nettó mérlegei a korrekció után a részleges visszafizetés és a korrekciós rendszer finanszírozásában való részvétel együttes hatása miatt magasabbak lesznek, mint a meghatározott küszöb. Ezzel ellentétben a tagállamokra háruló teher, azaz hogy teljes egészében ki kell fizetniük a finanszírozási költségekből rájuk eső részt, és a korrekcióból nem profitálnak, alacsonyabb a jelenleginél, még ha a teljes bruttó korrekció nagyobb is. Ezért a GNI 0,35 %-ában meghatározott küszöbértékkel és 7,5 milliárd euró összegű előre megállapított maximális korrekció meghatározásával az ezen tagállamokra háruló együttes teher még a 2001-től 2004-ig terjedő időszakban fizetett átlagos szintnél is alacsonyabb lenne (kb. 1 milliárd euróval), és jóval alacsonyabb lenne a következő pénzügyi keretben (lásd 6. táblázat) a jelenlegi rendszer folytatásának becsült költségéhez képest.

5. A BIZOTTSÁG JAVASLATA

A költségvetés finanszírozását bármely korrekciós mechanizmus csak tovább bonyolítja. Ezért az alapvető javaslatnak a szükséges mértékben viszonylag átláthatónak kell lennie. Ebben a tekintetben az Egyesült Királyságnak juttatott korrekció számítási módjának jelenlegi paramétereit csak a feltétlenül szükséges helyeken kell módosítani, és ahol lehetséges, egyszerűsíteni kell.

Ezért a Bizottság az alábbi paraméterek használatát javasolja az általánossá tett korrekciós mechanizmushoz:

– változatlanul kell hagyni a figyelembe veendő bevételi kategóriákat (hozzáadottérték-adó + GNI). Bármely egyéb fennálló komplikációt[11] meg kell szüntetni;

– változatlanul kell hagyni a megállapított kiadásokban tartalmazott költség oldali címsorokat;

– a kizárólag a GNI-ben való részesedésre, mint alapra történő áttéréssel egyszerűsíteni kell a finanszírozást, amelynek eredményeként valamennyi tagállam relatív jólétének arányában venne részt a korrekciók teljes összegének finanszírozásában;

– a küszöbértéket a GNI -0,35 %-ában kell megállapítani;

– a visszafizetési hányadost legfeljebb 66 %-os mértékű változóval lehet alkalmazni, amely automatikusan csökkenne, ha az adott évben túllépés következne be a visszafizetések megállapodott legnagyobb összegében;

– a visszafizetésre felhasználható összeg felső határát 7,5 milliárd euró összegben kell megállapítani.

Mindent összevetve az általánossá tett korrekciós mechanizmusnak messze az Egyesült Királyság lenne a legnagyobb kedvezményezettje, hiszen éves szinten átlagosan több mint 2 milliárd eurós nettó kompenzációt kapna, ami hozzávetőlegesen kétszer akkora, mint amennyiben Németország részesedne.

Az alábbi táblázat bemutatja a vizsgált időszak becsült nettó költségvetési mérlegeit a javasolt GCM-mel, és összehasonlítja azokat a másik két lehetőséggel.

---

[11] Mint például az „Egyesült Királyság előnyének” kiszámítása és a Római Szerződés szerinti be nem tervezett nyereségek.

6. táblázat **Becsült nettó költségvetési mérlegek** (átlag, **2008-2013**)			
	GNI %-ban		
	GCM	Jelenlegi ORD	Korrekció nélkül
Egyesült Királyság	-0.51%	-0.25%	-0.62%
Hollandia	-0.48%	-0.56%	-0.55%
Németország	-0.48%	-0.54%	-0.52%
Svédország	-0.45%	-0.50%	-0.47%
Ausztria	-0.41%	-0.38%	-0.37%
Olaszország	-0.35%	-0.41%	-0.29%
Franciaország	-0.33%	-0.37%	-0.27%
Ciprus	-0.33%	-0.37%	-0.28%
Dánia	-0.25%	-0.31%	-0.20%
Finnország	-0.19%	-0.25%	-0.14%
Spanyolország	0.26%	0.23%	0.32%
Írország	0.51%	0.47%	0.56%
Málta	1.10%	1.06%	1.16%
Belgium[12]	1.27%	1.21%	1.32%
Szlovénia	1.34%	1.31%	1.40%
Portugália	1.54%	1.50%	1.60%
Görögország	2.20%	2.16%	2.25%
Magyarország	3.09%	3.06%	3.15%
Cseh Köztársaság	3.21%	3.17%	3.26%
Szlovákia	3.31%	3.27%	3.36%
Észtország	3.79%	3.76%	3.85%
Lengyelország	3.80%	3.76%	3.85%
Litvánia	4.44%	4.41%	4.50%
Lettország	4.45%	4.40%	4.51%
Luxembourg[12]	5.84%	5.80%	5.89%

A javasolt mechanizmussal a legnagyobb nettó befizetők nettó mérlegei általagosan hasonló szinten mozognának, az Egyesült Királyság, Németország, Hollandia és Svédország valamennyien a -0,51 % és -0,45 %-os szint között, összehasonlítva az Egyesült Királyság jelenlegi korrekciós mechanizmusa szerinti -0,56 % és -0,25 % közötti szinttel (és a -0,62 % és -0,47 % közötti szinttel, ha nem lenne korrekció). Több tagállam (Franciaország, Olaszország, Ciprus és Ausztria) nettó mérlege átlagosan -0,40 % és -0,30 % között mozogna, és Ausztria valamivel magasabb szintet érne el, mint a másik három ország. Dánia és Finnország maradna a két kisebb nettó befizető -0,19 % illetve -0,25 %-os becsült nettó mérleggel.

A részleges visszafizetés és a korrekciós rendszer finanszírozásában való részvétel együttes hatása miatt a legnagyobb nettó befizetőknek még -0,35 %-os küszöbértékkel is küszöb feletti nettó mérlegei lennének. Mindazonáltal a nettó befizetők ebből eredő nettó költségvetési mérlegei összehasonlítva a jelenlegi rendszerrel jobban követnék a fontainebleau-i elvet.

Másfelől a teljes korrekció finanszírozásának becsült terhe az összes többi tagállam számára alacsonyabb lenne, mint a jelenlegi rendszerben.

[12] Ha eltekintünk az igazgatási költségektől, Belgium és Luxemburg nettó befizetőnek tűnik.

6. ÁTMENETI INTÉZKEDÉSEK

Helyénvaló, hogy a költségvetési egyensúlyhiányok korrekciójának általánossá tett rendszerének (GCM) bevezetése az Egyesült Királyság számára átmeneti intézkedésekkel járjon együtt annak érdekében, hogy enyhítse az átállás pénzügyi hatását. A teljes korrekciós költségek túlzott emelkedésének elkerülése végett az általánossá tett rendszer alkalmazását folyamatosan be kell vezetni a többi támogatható tagállamban is.

Az itt bemutatott lehetőség viszonylag egyértelmű, és egyfelől az Egyesült Királyságot illető további kiegészítő kifizetéseken, másfelől a többi tagállam GCM-be történő bevezetésén alapul (miközben az Egyesült Királyság azonnal belépne a GCM-be).

6.1. További kiegészítő kifizetések az Egyesült Királyság számára

Az GCM értelmében az Egyesült Királyságot illető korrekciókon túlmenően négy évre a következő kiegészítő kifizetéseket javasolták az Egyesült Királyság részére:

- 2008-ban 2,0 milliárd euró
- 2009-ben 1,5 milliárd euró
- 2010-ben 1,0 milliárd euró
- 2011-ben 0,5 milliárd euró

Ezek a kiegészítő kifizetések négy fokozatban enyhítenék a GCM bevezetésének az Egyesült Királyságra gyakorolt pénzügyi hatását. Az utóbbi években (1997-2003) az Egyesült Királyság évente átlagosan 4,6 milliárd euró nettó korrecióban részesült. A GCM szerint az Egyesült Királyság az adott időszakban évente átlagosan 2,1 milliárd euróra számíthat. A javasolt átmeneti intézkedések ezt az éves összeget 3,1 milliárd euróra emelik.

Mivel ezen átalányösszeg-kifizetések a jelenlegi rendszer fokozatos megszüntetését jelentik, továbbra is a jelenleglegi finanszírozási szabályok szerint finanszíroznák őket, azaz az Egyesült Királyság nem vesz részt a finanszírozásban, és Németország, Hollandia, Ausztria és Svédország finanszírozási részesedése rendes részesedésük 25 %-ára korlátozódik.

Azt is javasoljuk továbbá, hogy sem ezek az Egyesült Királyságot illető kifizetések, sem finanszírozásuk ne befolyásolják az általánossá tett korrekciós mechanizmus (GCM) értelmében a korrekciók kiszámítását. Ez a következőket jelenti:

- a GCM értelmében a korrekciók a tagállamok nettó mérlegein alapulnak, figyelmen kívül hagyva a kiegészítő kifizetések hatását;
- az Egyesült Királyságot illető kiegészítő kifizetéseket a visszafizetésre felhasználható maximális összeg (felső határ) tekintetében nem veszik figyelembe.

6.2. A GCM bevezetése a többi tagállamban

Az átmeneti időszak alatt a teljes finanszírozási költség korlátozására az Egyesült Királyság részére javasolt kiegészítő kifizetések okozta megnövekedett költség ellensúlyozása érdekében helyénvaló előirányozni a GCM bevezetését a többi tagállamban is. (Az előző bekezdésben bemutatott logika megtartása érdekében az Egyesült Királyságnak teljes mértékben azonnal be kell lépnie a GCM-be.)

Ezért javasoljuk a visszafizetési hányados bevezetését, amely bármely tagállam küszöböt meghaladó nettó mérlegének egy részére alkalmazandó minden tagállam esetében a következő módon (kivéve az Egyesült Királyságot, amely az első évben 66 %-ban részesülne):

- 2008-ban 33 %
- 2009-ben 50 %
- 2010-ben 50 %
- 2011-ben 66 %

6.3. A szimuláció eredményei

Az átmeneti rendszerre történő javaslatból származó korrekciók teljes összege (azaz beleértve az Egyesült Királyságnak nyújtott kiegészítő kifizetéseket és a GCM-et) 7 205 millió euró lenne a javasolt GCM értelmében a 2008-tól 2013-ig terjedő időszakra átlagosan 6 771 millió euróhoz képest. Ez évente hozzávetőlegesen 430 millió eurós növekedést jelent.

Az e kombinált bevezetés alkalmazásából származó nettó mérlegeket az alábbi táblázat szemlélteti. A táblázat lehetővé teszi a korrekció előtti helyzettel, a jelenlegi saját forrásokról szóló határozatból adódó helyzettel és átmeneti időszak nélkül a GCM-ből adódó helyzettel való összehasonlítást.

A nettó befizetők becsült nettó költségvetési mérlegei (átlag, **2008-2013**)

GNI %-ban				
	Korrekció nélkül	Az Egyesült Királyságnak juttatott jelenlegi korrekció	GCM 0,35 %-os küszöbbel és 7,5 milliárd eurós felső határral	Bizottsági javaslat: GCM + átmeneti időszak
	(1)	(2)	(3)	(4)
Belgium	1,32%	1,21%	1,26%	1,26%
Cseh Köztársaság	3,26%	3,17%	3,20%	3,20%
Dánia	-0,20%	-0,31%	-0,26%	-0,26%
Németország	-0,52%	-0,54%	-0,48%	-0,49%
Észtország	3,85%	3,76%	3,79%	3,78%
Görögország	2,25%	2,16%	2,19%	2,19%
Spanyolország	0,32%	0,23%	0,26%	0,25%
Franciaország	-0,27%	-0,37%	-0,33%	-0,34%
Írország	0,56%	0,47%	0,51%	0,50%
Olaszország	-0,29%	-0,41%	-0,35%	-0,36%
Ciprus	-0,28%	-0,37%	-0,33%	-0,34%
Lettország	4,51%	4,40%	4,45%	4,44%
Litvánia	4,50%	4,41%	4,44%	4,43%
Luxemburg	5,89%	5,80%	5,83%	5,83%
Magyarország	3,15%	3,06%	3,09%	3,09%
Málta	1,16%	1,06%	1,10%	1,09%
Hollandia	-0,55%	-0,56%	-0,48%	-0,50%
Ausztria	-0,37%	-0,38%	-0,41%	-0,41%
Lengyelország	3,85%	3,76%	3,79%	3,79%
Portugália	1,60%	1,50%	1,54%	1,53%
Szlovénia	1,40%	1,31%	1,34%	1,33%
Szlovákia	3,36%	3,27%	3,30%	3,30%
Finnország	-0,14%	-0,25%	-0,20%	-0,20%
Svédország	-0,47%	-0,50%	-0,45%	-0,46%
Egyesült Királyság	-0,62%	-0,25%	-0,51%	-0,46%

7. KÖVETKEZTETÉSEK

A saját források rendszerének áttekintése alapján a Bizottságnak az az álláspontja, hogy a meglévő, kizárólagos elven alapuló korrekciós mechanizmus a továbbiakban nem indokolt, és ezért a túlságosan negatív költségvetési egyensúlyhiányok korrekciójára egy általánossá tett mechanizmus bevezetését javasolja.

I. MELLÉKLET

A javasolt általánossá tett korrekciós mechanizmus főbb jellemzői

A javasolt mechanizmus értelmében a korrekciók kiszámítása a következő lépéseken keresztül zajlik:

1. Számoljuk ki az egyes tagállamok számára megállapított összes kiadás teljes összegét. A megállapított kiadások a jelenlegi korrekciós mechanizmus tekintetében a kiadások minden olyan kategóriáját magában foglalják, amely az EU számára *„belsőnek”* tekintendő[13].

2. Számoljuk ki minden tagállamnak a megállapított teljes kiadásból való százalékos részesedését.

3. Határozzuk meg minden tagállamnak a saját forrásokból történő befizetésekből való százalékos részesedését. Mivel a hagyományos saját források nem tartoznak bele a figyelembe veendő bevételi kategóriákba, a HÉA és a GNI saját forrásokból történő együttes részesedést bármely tagállam EU-költségvetésből történő bevételének kiszámítására használjuk[14].

4. Vonjuk le a fenti (2) pontban kapott összeget a (3) pontban kapott összegből minden tagállam esetében, és így megkapjuk a vonatkozó százalékértéket, amely megmutatja a vonatkozó pozitív/negatív mérleget.

5. Minden egyes tagállam esetében szorozzuk meg a (4) pontban kapott százalékértéket a megállapított teljes kiadással, és így megkapjuk a nettó költségvetési befizetés/részesedés euróban kifejezett értékét.

6. Szorozzuk meg az *ésszerű nettó befizetésre* (RNC) vonatkozó küszöböt minden tagállam (euróban kifejezett) GNI-jével, és vonjuk le az (5) pontban kapott eredményből.

7. Ha a (6) pontban kapott eredmény nullánál nagyobb, szorozzuk meg a (6) pontban kapott eredményt a visszafizetési hányadossal, és így megkapjuk minden tagállam számára a korrekciót, majd szükség szerint csökkentsük a visszafizetési hányadost, ha minden korrekció összege meghaladja az előre meghatározott maximális visszafizetési összeget (lásd alább).

---

13 Ez gyakorlatilag magában foglalja a jelenlegi kiadások 1. címsor (mezőgazdaság) és 2. címsor (strukturális tevékenységek) alatt szereplő teljes összegét, valamint a 3. címsor (belső szakpolitikák) és az 5. címsor (igazgatás) alatti kiadások nagy részét, kivéve néhány olyan kisebb kiadási tételt, amelyet nem lehet ésszerűen elkülöníteni egy tagállam számára sem. A 4. címsor (külpolitika), a 6. címsor (tartalékok) és a 7. címsor (előcsatlakozási kiadások) egyértelműen a „külső” kiadásokhoz tartoznak, így figyelmen kívül hagyjuk őket.

14 Az általánossá tett korrekciós mechanizmus javaslatának a lehető legegyszerűbbnek és legátláthatóbbnak kell lennie. Ezért az Egyesült Királyságnak történő visszatérítés kiszámításának minden olyan meglévő komplikációja, amely összefügg az Egyesült Királyság 1984-es bevételi pozíciójának megőrzésével (felső határérték nélküli HÉÁ-ból való részesedés, az „előny” kiszámítása a „Római Szerződés szerinti be nem tervezett nyereségek”) eltörlésre kerül.

A korrekciós mechanizmus teljes költségét, azaz az összes korrekció összegét *a visszafizetésre felhasználható összeg felső határa* (MARV) maximálja. A MARV-ot a pénzügyi terv időszakára éves ad hoc összegként előzetesen kell megállapítani[15].

Az RNC-t meghaladó nettó pozíciók részleges visszafizetéssel támogathatók: a *visszafizetési hányados* (RR) korrekciós százaléka, amely a tagállamok küszöböt meghaladó nettó költségvetési mérlegének egy részére alkalmazandó. A visszafizetési hányados egy olyan változó, amelynek felső határa 66 % (jelenleg az Egyesült Királyságnak juttatott korrekcióra alkalmazzák). A tényleges visszafizetési hányados a rendelkezésre álló visszafizetési összegből lesz származtatva. Ezért amikor a 66 %-os maximális visszafizetési hányados alkalmazása sérti a MARV-ot, a visszafizetési hányados automatikus csökken.

A részleges visszafizetésre utólagosan kerül sor, mint ahogy az az Egyesült Királyságnak juttatott korrekció esetében jelenleg történik.

Az általánossá tett korrekciós mechanizmus kiszámításának képlete tehát a következő:

$$C_x^{RR} = \left[\left(\frac{TP_x}{TP} - \frac{E_x}{E}\right) * E - RNC * Y_x\right] * RR$$

ha $C_x^{RR} > 0$

ahol RR = 0.66 ha $\sum_x C_x^{0.66} \leq$ MARV és

RR = $\frac{MARV}{\sum_x C_x^{0.66}}$ * 0.66 ha $\sum_x C_x^{0.66} >$ MARV

ahol: TP = A HÉA- és GNI-alapú összes befizetés, amelyet minden tagállam együttesen *t* évben tett
TP_x = HÉA- és GNI-alapú befizetés, amelyet x tagállam *t* évben tett
E = *t* évre megállapított teljes kiadás
E_x = x tagállamra *t* évre elkülönített kiadás
C_x^{RR} = x tagállamnak *t* évre juttatandó korrekció (RR visszafizetési hányados mellett)
RNC = Ésszerű nettó befizetés (=küszöb) a GNI %-ában kifejezve
Y_x = x tagállam GNI-je *t* évben
RR = visszafizetési hányados
MARV = a visszafizetésre felhasználható összeg felső határa
$\sum_x C_x^{0.66}$ = a korrekciók teljes összege, ha RR = 0,66

15 A MARV szintjének meghatározása egyértelműen önkényes döntés, amely a priori nem tartozik semmiféle kötelező érvényű korlátozás hatálya alá. A politikai realizmus azonban azt diktálja, hogy a korrekciók finanszírozásának költsége nem haladhatja meg az Egyesült Királyságnak juttatott korrekció becsült jövőbeli finanszírozási költségének egyenértékét azoknak a tagállamoknak az esetében, amelyek jelenleg teljes részesedést finanszíroznak (azaz mindegyik esetében, kivéve az Egyesült Királyságot, Németországot, Hollandiát, Svédországot és Ausztriát).

2004/0170 (CNS)

Javaslat

A TANÁCS HATÁROZATA

az Európai Közösségek saját forrásainak rendszeréről

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 269. cikkére,

tekintettel az Európai Atomenergia-közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 173. cikkére,

tekintettel a Bizottság javaslatára[16],

tekintettel az Európai Parlament véleményére[17],

tekintettel a Számvevőszék véleményére[18],

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére[19],

mivel:

(1) Az Európai Tanács 1999. március 24-én és 25-én Berlinben tartott ülésén egyebek mellett megállapította, hogy a Közösségek saját forrásait a méltányosság, az átláthatóság, költséghatékonyság és egyszerűség kell, hogy jellemezze, továbbá e saját forrásoknak olyan kritériumokra kell épülniük, amelyek maximálisan kifejezésre juttatják az egyes tagállamok hozzájárulási képességeit.

(2) A Közösségek saját forrásainak rendszere megfelelő forrásként kell, hogy szolgáljon a Közösségek szakpolitikáinak rendes fejlődéséhez, a költségvetési fegyelem szigorú betartása mellett.

(3) A Európai Közösségek saját forrásainak rendszeréről szóló, 2000. szeptember 29-i 2000/597/EK, EURATOM tanácsi határozat[20] értelmében a bruttó éves nemzeti jövedelem (GNI) meghatározása piaci árakon történik, ahogy azt a Bizottság az Integrált Nemzeti Számlák Európai Rendszerének (a továbbiakban: „ESA 95”), alkalmazásával a 2223/96/EK rendelettel összhangban garantálja.

---

16 HL C […]., […].,[…]. o.
17 [...]-án/én hozott vélemény (HL L [...], […], […] o.)
18 HL C […]., […].,[…]. o.
19 HL C […]., […].,[…]. o.
20 HL L 253., 2000.10.7., 42. o.

(4) Amennyiben az ESA 95 módosításai a Bizottság által a 2223/96/EK rendelettel összhangban előírt GNI-ben számottevő változásokat idéznek elő, helyénvaló, hogy a Tanács döntsön e módosításoknak a saját források szempontjából történő alkalmazhatóság felől.

(5) A 2000/597/EK, EURATOM tanácsi határozat 3. cikkének (1) és (2) bekezdése szerint a Bizottság 2001. decemberében a határozatban szereplő képlet alapján két tizedes jegynyi pontossággal kiszámította az új százalékos értékeket a saját források és a befizetési előirányzatok felső határértékeire vonatkozóan.

(6) A 2001. december 12-i 2000/597/EK, EURATOM határozat hatályba lépését követően a Tanácshoz és az Európai Parlamenthez intézett, a saját források és a kötelezettségvállalási előirányzatok felső határértékeinek kiigazításáról szóló bizottsági közlemény[21] szerint a saját források felső határértékét piaci árakon a Közösségek GNI-jének 1,24%-ában állapították meg, míg a kötelezettségvállalási előirányzatok általános maximális szintje a Közösségek GNI-jének 1,31 %-a lehet.

(7) Indokolt, hogy hasonló módszert alkalmazzunk a jövőben az ESA 95 olyan módosításainak alkalmával is, amelyek hatással lehetnek a GNI szintjére, amennyiben a Tanács úgy dönt, hogy e módosításokat alkalmazandók a saját források tekintetében is.

(8) Az Uruguayi Forduló keretében megkötött multilaterális kereskedelmi megállapodásoknak az EU-jogban történő végrehajtását követően már nincs lényeges különbség a mezőgazdasági vámok és a vámok között. Ennélfogva ezt a különbségtételt az EU-költségvetés területén indokolt megszüntetni.

(9) Indokolt, hogy a tagállamok hozzáadottértékadó-alapjait továbbra is GNI-jük 50 %-ára korlátozzák.

(10) Az átláthatóság és az egyszerűség érdekében javasoljuk fix százalékos formában egységes HÉA-arány megállapítását. Annak elkerülése érdekében, hogy e technikai változás befolyásolja a tagállamok HÉA forrás-befizetéseit, a fix értéknek tükröznie kell a jelenlegi egységes lehívási arányt. Az egységes HÉA-arányt ennélfogva 0,30 %-ban kell megállapítani.

(11) Az 1984. június 25-26-i Európai Tanács elfogadta, hogy „bármely tagállam, amely a relatív jólétéhez képest túlzott költségvetési terhet visel, a megfelelő időpontban visszafizetésben részesülhet." Mivel több tagállam is hasonló jóléti szinten áll, és hasonló mértékű költségvetési terhet visel, indokolt az Egyesült Királyságnak a 2000/597/EK, EURATOM határozat 4. cikke értelmében nyújtott költségvetési egyensúlyhiányra irányuló korrekciójának helyettesítése egy a költségvetési egyensúlyhiányokat korrigáló, általánossá tett rendszerrel.

(12) Helyénvaló, hogy a költségvetési egyensúlyhiányok korrekciójának általánossá tett rendszerének bevezetése az Egyesült Királyság számára átmeneti intézkedésekkel járjon együtt annak érdekében, hogy enyhítse az átállás pénzügyi hatását. A teljes korrekciós költségek túlzott emelkedésének elkerülése végett az általánossá tett

---

[21] COM(2001) 801 végl.

rendszer alkalmazását folyamatosan be kell vezetni a többi támogatható tagállamban is.

(13) A Bizottság egy 2014. január 1-jétől működő, eredetileg adóalapú saját forrás bevezetésével tovább folytatja a saját források szerkezetének módosítási lehetőségeinek vizsgálatát, és a Tanácsnak erre vonatkozóan javaslatot nyújt be.

(14) A 2000/597/EK, EURATOM határozat által bevezetett rendszerről az e határozattal létrejövő rendszerre történő átállás megkönnyítése érdekében rendelkezéseket kell hozni,

AZ ALÁBBI RENDELKEZÉSEKET HOZZA, AMELYEKET A TAGÁLLAMOKNAK ELFOGADÁSRA AJÁNL:

1. cikk

A Közösség számára a következő cikkekben meghatározott szabályokkal összhangban saját források kerülnek megállapításra annak biztosítása érdekében, hogy az Európai Közösséget létrehozó szerződés (a továbbiakban: „EK-Szerződés”) 269. cikke és az Európai Atomenergia-közösséget létrehozó szerződés (továbbiakban: „EURATOM-Szerződés”) 173. cikke értelmében az Európai Unió költségvetésének finanszírozása megtörténjen.

Az Európai Unió költségvetését más bevételi források sérelme nélkül teljes egészében a Közösségek saját forrásaiból finanszírozzák.

2. cikk

1. Az Európai Unió költségvetésébe bevezetett saját forrásokat a következő bevételek alkotják:

a) járulékok, támogatások, kiegészítő vagy kompenzációs összegek, többletösszegek vagy tényezők, a Közös Vámtarifa illetékei és más illetékek, amelyeket a Közösségek állapítottak meg vagy fognak megállapítani az Unión kívüli államokkal folytatott kereskedelemben, az Európai Szén- és Acélközösséget létrehozó korábbi szerződés alapján bejövő termékekre kivetett vámok, valamint hozzájárulások és egyéb illetékek, amelyeket a cukorpiacok közös szervezése keretében írtak elő;

b) a közösségi szabályok szerint meghatározott, harmonizált HÉA-értékelési alapokra minden tagállamra érvényes, egységes arány alkalmazása. Az ebből a szempontból figyelembe veendő értékelési alap az egyes tagállamokra vonatkozóan nem haladja meg a GNI 50 %-át, amint azt a 7. bekezdés meghatározta;

c) olyan kulcs alkalmazása az összes tagállam együttes GNI-összegére, amelyet a költségvetési eljárásnak megfelelően az összes egyéb bevétel fényében kell meghatározni.

2. Az EK-Szerződéssel vagy az EURATOM-Szerződéssel összhangban a közös szakpolitika keretében bevezetett új díjakból származó bevétel, feltéve, hogy követik az EK-Szerződés 269. cikkében vagy az EURATOM-Szerződés 173. cikkében megállapított eljárást, szintén saját forrást képez, amelyet bevezetnek az Európai Unió költségvetésében.

3. A tagállamok behajtási költség gyanánt az 1. bekezdés a) pontjában megjelölt összegek 25 %-át tartják vissza.

4. Az 1. bekezdés b) pontjában említett egységes arány 0,30 %-nak felel meg.

5. Az 1. bekezdés c) pontja alapján meghatározott arány az egyes tagállamok GNI-jére vonatkozik.

6. Ha a pénzügyi év elején a költségvetést még nem fogadták el, az előző egységes HÉA-arány és a tagállamok GNI-jére vonatkozó arány marad alkalmazásban, amíg az új arányok, ill. kulcsok hatályba nem lépnek.

7. E határozat alkalmazásában az éves GNI a 2223/96/EK rendelettel összhangban az ESA 95 felhasználásával a Bizottság által előírt módon, piaci árakon kerül kiszámításra.

Amennyiben az ESA 95 módosításai számottevő változásokhoz vezetnek a Bizottság által előírt GNI alakulásában, a Tanács az Európai Parlamenttel való konzultációt követően és a Bizottság javaslata nyomán egyhangúan dönt afelől, hogy e módosítások érvényesek legyenek-e e határozat alkalmazásában.

3. cikk

1. A Közösségekhez a kifizetési előirányzatok fedezésére rendelt saját források teljes összege nem haladhatja meg a tagállamok összes GNI-jének 1,24 %-át.

2. Az Európai Unió általános költségvetésébe bevezetett kötelezettségvállalási előirányzatok normális lefutást kell, hogy kövessenek, amely a tagállamok összes GNI-jének 1,31 %-át meg nem haladó teljes összeget eredményez.

Kompatibilitásuk biztosítása érdekében, valamint hogy az elkövetkező években lehetővé váljon az 1. bekezdés szerinti felső határérték betartása, a kötelezettségvállalási előirányzatok és a kifizetési előirányzatok között rendszeres arányt kell fenntartani.

3. Az ESA 95 olyan módosulásai esetén, amelyek a GNI szintjében e határozat alkalmazásában változásokhoz vezetnek, az 1. és 2. bekezdésben meghatározott befizetési és kötelezettségvállalási felső határértékeket a Bizottság a következő képlet alapján számítja ki újra:

$$1{,}24\%(1{,}31\%) * \frac{GNI_{t-2} + GNI_{t-1} + GNI_{t} \quad ESA\ jelenlegi}{GNI_{t-2} + GNI_{t-1} + GNI_{t} \quad ESA\ mósosult}$$

ahol *t* a legutolsó teljes év, amelyre vonatkozóan az Eurostat adatai rendelkezésre állnak.

4. cikk

1. Minden olyan tagállam, amely saját GNI-je bizonyos százalékának megfelelő küszöbértéket meghaladva negatív költségvetési egyensúlyhiánnyal rendelkezik, korrekcióban részesül. Az adott évi korrekciók teljes összege nem haladhatja meg az euróban kifejezett maximálisan elérhető visszafizetési összeget. A Tanács az EK-Szerződés 279. cikkének (2)

bekezdésében megállapított eljárással összhangban meghatározza a korrekciók és finanszírozásuk kiszámítására vonatkozó végrehajtási intézkedéseket, különös tekintettel a küszöbértékre és a maximális visszafizetési összegre.

A korrekciók az alábbiak szerint kerülnek megállapításra:

a) az egyes tagállamokra kiszámítva a költségvetési egyensúlyhiányt adott pénzügyi évben különbözetként a következők között:

- a tagállam százalékos részesedése az összes HÉA- és GNI-alapú sajátforrás-befizetésből, és

- az adott tagállamnak a megállapított teljes kiadásból való százalékos részesedése;

b) az így nyert különbözetet megszorozva a megállapított teljes kiadással;

c) levonva a b) pontban kapott eredményből a szóban forgó tagállam GNI-je és a küszöbérték szorzatát;

d) ha a c) pontban kapott eredmény pozitív, ezt az eredményt megszorozva a legfeljebb 0,66-os visszafizetési hányadossal, szükség szerint arányosan csökkentve, hogy a maximálisan elérhető visszafizetési összeget betartsák.

2. A következő átmeneti intézkedések alkalmazandók:

a) az e határozat 4. cikke (1) bekezdésének alkalmazásából származó korrekciókon túlmenően az Egyesült Királyság az alábbi kifizetésekben részesül:

2008-ban 2,0 milliárd euró

2009-ben 1,5 milliárd euró

2010-ben 1,0 milliárd euró

2011-ben 0,5 milliárd euró

Ezen összegek a 2000/597/EK, EURATOM tanácsi határozat 5. cikkében megállapított szabályokkal összhangban kerülnek finanszírozásra.

Ezen összegek és finanszírozásuk az e határozat 4. cikke (1) bekezdésének d) pontjában említett korrekciók kiszámításánál figyelmen kívül maradnak.

b) Az e határozat 4. cikke (1) bekezdésének d) pontjában említett maximális visszafizetési hányados az Egyesült Királyságon kívül minden tagállamban bevezetésre kerül az alábbi menetrend alapján:

2008-ban 33 %

2009-ben 50 %

2010-ben 50 %

2011-ben 66 %

5. cikk

1. A korrekciós költségeket a következő rendszerben az összes tagállam viseli: a költségek megosztása az egyes tagállamoknak az EU teljes GNI-jéből történő részesedésének függvényében kerül kiszámításra.

2. A korrekciót bármely tagállam a 2. cikk (1) bekezdésének c) pontja alkalmazásából származó befizetései csökkentésével kapja. Az összes tagállam által viselt költségeket hozzáadják azokhoz a befizetéseikhez, amelyek az egyes tagállamokra vonatkozóan a 2. cikk (1) bekezdése c) pontjának alkalmazásából származnak.

3. A Bizottság elvégzi a 4. cikk és e cikk alkalmazásához szükséges számításokat.

4. Ha a pénzügyi év kezdetén a költségvetést még nem fogadták el, a tagállamoknak nyújtott korrekció és az összes tagállam által viselt költség az utolsó véglegesen elfogadott költségvetésbe bevezetett formában marad érvényben.

6. cikk

A 2. cikkben említett bevételt megkülönböztetés nélkül a költségvetésben szereplő bármely kiadás finanszírozására fel lehet használni.

7. cikk

A Közösségek egy adott pénzügyi év összes tényleges kiadása feletti bármely többletbevétele a következő pénzügyi évre áthozatalra kerül.

8. cikk

1. A Közösségek saját forrásait a 2. cikk (1) bekezdésének a) pontjában említettek szerint a törvényben, rendeletben vagy adminisztratív eljárásban szabályozott nemzeti rendelkezésekkel összhangban a tagállamok szedik be, és ezeket indokolt esetben úgy módosítják, hogy azok megfeleljenek a közösségi szabályokban foglalt követelményeknek.

A Bizottság rendszeres időközönként megvizsgálja a tagállamok által közzétett nemzeti rendelkezéseket, átadja a tagállamoknak a közösségi szabályok betartása érdekében szükségesnek ítélt kiigazításokra vonatkozó információt, és beszámol a költségvetési hatóságnak.

A tagállamok a Bizottság rendelkezésére bocsátják a 2. cikk (1) bekezdésének a)-c) pontjában előírt forrásokat.

2. Az elszámolások ellenőrzésének és az EK-Szerződés 248. cikkében és az EURAROM-Szerződés 160C. cikkében megállapított törvényességi és szabályszerűségi ellenőrzések sérelme nélkül – az ilyen ellenőrzések főleg a nemzeti rendszerek és eljárások megbízhatóságával és hatékonyságával foglalkoznak azzal a céllal, hogy meghatározzák a HÉA-ból és a GNI-ből (bruttó nemzeti jövedelemből) felszaporodó saját források alapját – valamint az EK-Szerződés 279. cikke (1) bekezdésének b) pontja és az EURATOM-Szerződés 183. cikkének c) pontja szerinti vizsgálati rendszerek sérelme nélkül, a Tanács az

Európai Parlamenttel való konzultációt követően, és a Bizottság javaslata nyomán egyhangúlag elfogadja az e határozat alkalmazásához szükséges, valamint a behajtás vizsgálatát, a Bizottságnak történő rendelkezésre bocsátását és a 2. és 5. cikkben említett bevétel befizetését lehetővé tevő rendelkezéseket.

9. cikk

A Bizottság egy 2014. január 1-jétől működésbe lépő, eredetileg adóalapú sajátforrás-rendszer bevezetésével a saját források struktúrájának módosításáról javaslatot nyújt be a Tanács részére.

10. cikk

1. A tagállamokat a Tanács főtitkára tájékoztatja e határozatról, amelyet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* hirdetnek ki.

A tagállamok haladéktalanul értesítik a Tanács főtitkárát a határozat elfogadásához szükséges eljárások alkotmányos kötelezettségeinek megfelelően történő lebonyolításáról.

Ez a határozat a második albekezdésben hivatkozott értesítések közül az utolsó kézhez vételét követő hónap első napján lép hatályba. Ezt a határozatot 2007. január 1-jétől kell alkalmazni.

2. a) A b) ponttól függően a 2000/597/EK, EURATOM határozat 2007. január 1-jén hatályát veszti. A tagállamok pénzügyi hozzájárulásainak a Közösségek saját forrásaival való helyettesítéséről szóló, 1970. április 21-i tanácsi határozatra[22], a Közösségek saját forrásainak rendszeréről szóló, 1985. május 7-i 85/257/EGK, EURATOM tanácsi határozatra[23], a 88/376/EGK, EURATOM határozatra, a 94/728/EK, EURATOM határozatra vagy a 2000/597/EK, EURATOM határozatra történő bármely hivatkozást úgy kell értelmezni, mint e határozatra való hivatkozást.

b) A 88/376/EGK, EURATOM, a 94/728/EGK, EURATOM és a 2000/597/EK, EURATOM határozat 2., 4. és 5. cikke továbbra is alkalmazandó a HÉA-alapra alkalmazandó, az összes tagállamra érvényes egységes arány alkalmazásából felszaporodó bevétel kiszámítására és kiigazítására, amely arányt egységes módon határozzák meg, és a tárgyévtől függően a GNP vagy a GNI 50-55 % közötti értékére korlátozzák minden egyes tagállam esetében, valamint a fenti cikkek vonatkoznak még az Egyesült Királyságnak az 1988–tól 2006-ig terjedő időszakra a költségvetési egyensúlyhiány címén juttatott korrekció kiszámítására.

c) A 2. cikk (1) bekezdésének a) pontjában említett összegek tekintetében, amelyeket az alkalmazandó közösségi szabályokkal összhangban a tagállamoknak 2001. február 28. előtt kellett volna rendelkezésre bocsátani, a tagállamok ezekből az összegekből behajtási költség címén továbbra is 10 %-ot tartanak vissza.

---

22 HL L 94., 1970.4.28., 19. o.

23 HL L 128., 1985.5.14., 15. o. A határozat a 88/376/EGK, EURATOM határozattal hatályát veszti.

Kelt Brüsszelben, -án/-én.

a Tanács részéről
az elnök

INDOKLÁS

E javaslat célja a Közösségek saját forrásairól szóló, […]-i tanácsi határozatban megállapított költségvetési egyensúlyhiányok korrekciójára irányuló végrehajtási intézkedések meghatározása. E tanácsi rendeletre irányuló javaslat a 2000. szeptember 29-i „számítási módszer”[24] helyére lép.

[24] Az EU saját forrásairól szóló tanácsi határozat 4. és 5. cikkével összhangban a költségvetési egyensúlyhiány korrekciójának kiszámítása, finanszírozása, kifizetése és a költségvetésbe történő bevezetése (az Európai Unió Tanácsa, 10646/00 ADD 2).

2004/0171 (CNS)

Javaslat

A TANÁCS RENDELETE

az Európai Közösségek saját forrásairól szóló […] tanácsi határozat 4. és 5. cikkével összhangban a költségvetési egyensúlyhiányok korrekciójára vonatkozó végrehajtási intézkedésekről

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 279. cikke (2) bekezdésére,

tekintettel az Európai Atomenergia-közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 183. cikkére,

tekintettel az Európai Közösségek saját forrásainak rendszeréről szóló 200x/xxx/EK, EURATOM tanácsi határozatra[25] és különösen annak 4. és 5. cikkére,

tekintettel a Bizottság javaslatára[26],

tekintettel az Európai Parlament véleményére[27],

tekintettel a Számvevőszék véleményére[28],

mivel:

(1) A […] tanácsi határozat szerint a 2000/597/EK, EURATOM tanácsi határozat 4. cikke értelmében az Egyesült Királyság részére juttatott, a költségvetési egyensúlyhiányokra irányuló korrekciót a túlzott negatív költségvetési egyensúlyhiányok korrekciójára irányuló, általánossá tett rendszerrel kell helyettesíteni.

(2) A […] tanácsi határozat értelmében a Tanács megállapítja az e korrekciók kiszámítására és azok finanszírozására vonatkozó végrehajtási intézkedéseket, különösképpen a küszöbértéket és a maximálisan elérhető visszafizetési összeget.

(3) Indokolt meghatározni a korrekciók kiszámításánál számításba veendő kiadási és bevételi kategóriákat.

(4) Indokolt megállapítani a korrekciók költségvetésbe történő bevezetésének szabályait,

---

25 HL L […]., […].,[…]. o.
26 HL C […]., […].,[…]. o.
27 HL C […]., […].,[…]. o.
28 HL C […]., […].,[…]. o.

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

1. A […] tanácsi határozat 4. cikke értelmében a korrekció összegének kiszámítása a tagállamok *t* évben elért költségvetési egyensúlyhiányai alapján a következőképpen történik:

a) az egyes tagállamokra számítsuk ki a költségvetési egyensúlyhiányt a következők közötti különbözetként:

- *t* évre vonatkozóan a tagállam százalékos részesedése az összes HÉA- és GNI-alapú sajátforrás-befizetésből, és

- az adott tagállamnak a megállapított teljes kiadásból való százalékos részesedése;

b) az így nyert különbözetet szorozzuk meg a megállapított teljes kiadással;

c) vonjuk le a b) pontban kapott eredményből a szóban forgó tagállam bruttó nemzeti jövedelme (GNI) és a küszöbérték szorzatát;

d) ha a c) pontban kapott eredmény pozitív, ezt az eredményt szorozzuk meg a legfeljebb 0,66-os visszafizetési hányadossal, és szükség szerint arányosan csökkentsük, hogy a maximálisan elérhető visszafizetési összeg be legyen tartva.

2. Az a)-d) pontok szerint kapott eredmény a következő képlettel fejezhető ki:

$$C_x^{RR} = \left[\left(\frac{TP_x}{TP} - \frac{E_x}{E}\right) * E - RNC * Y_x\right] * RR$$

ha $C_x^{RR} > 0$

ahol RR = 0.66 ha $\sum_x C_x^{0.66} \leq$ MARV és

RR = $\frac{MARV}{\sum_x C_x^{0.66}}$ * 0.66 ha $\sum_x C_x^{0.66} >$ MARV

ahol: TP = A HÉA- és GNI-alapú összes befizetés, amelyet minden tagállam együttesen *t* évben tett
TP_x = HÉA- és GNI-alapú befizetés, amelyet x tagállam *t* évben tett
E = *t* évre megállapított teljes kiadás
E_x = x tagállamra *t* évre elkülönített kiadás
C_x^{RR} = x tagállamnak *t* évre juttatandó korrekció (RR visszafizetési hányados mellett)
RNC = Ésszerű nettó befizetés (=küszöb) a GNI %-ában kifejezve
Y_x = x tagállam GNI-je *t* évben
RR = visszafizetési hányados
MARV = a visszafizetésre felhasználható összeg felső határa
$\sum_x C_x^{0.66}$ = a korrekciók teljes összege, ha RR = 0,66

3. A korrekciók kiszámítása szempontjából a HÉA-alapú és GNI-alapú befizetések nem tartalmazzák a korrekciókkal kapcsolatos befizetéseket.

2. cikk

1. Az 1. cikkben említett küszöbérték a szóban forgó tagállam GNI-jének 0,35 %-ának felel meg.

2. Az 1. cikkben említett, visszafizetésre felhasználható összeg felső határa (MARV) 7,5 milliárd euró.

3. cikk

1. A [...] tanácsi határozat 5. cikkével összhangban a korrekciók összköltségének elosztása az egyes tagállamoknak az EU *t* évi GNI-ből történő részesedése arányában számítandó ki.

2. A korrekciót bármely tagállam a […] tanácsi határozat 2. cikkének (1) bekezdése c) pontjának alkalmazásából származó befizetései csökkentésével kapja.

3. Az összes tagállam által viselt korrekciós költségeket hozzáadják azokhoz a befizetéseikhez, amelyek az egyes tagállamokra vonatkozóan a […] tanácsi határozat 2. cikkének (1) bekezdése c) pontjának alkalmazásából származnak.

4. cikk

1. A korrekciók kiszámításában felhasználandó kiadás fogalma összefügg az adott évben (*t* év) a tárgyévi kifizetési előirányzatok értelmében teljesített tényleges befizetésekkel (kifizetési előirányzatok végrehajtása), valamint a nem teljesített kifizetési előirányzatoknak a következő évre (*t* évről a *t+1* évre) történő átvitelével. Kizárólag a felhasznált kifizetési előirányzatokat, azaz a ténylegesen kifizetett összegeket vesszük figyelembe.

2. A tagállamok közötti kiadási elosztásra való tekintettel a következő szabályok az irányadók:

Általában a kifizetéseket ahhoz a tagállamhoz jelölik ki, amelyben a fő kedvezményezett székhelye található. Mindazonáltal azokban az esetekben, amikor a Bizottság tudomása szerint a szóban forgó kedvezményezett közvetítőként jár el, a kifizetéseket amikor csak lehet ahhoz a tagállamhoz vagy tagállamokhoz jelölik ki, amelyekben a végső kedvezményezett(ek) székhelye található, e kifizetésekben fennálló részesedésüknek megfelelően.

Az összes kijelölt kiadás az Európai Unió általános költségvetésében szereplő teljes kiadási összegen alapul, kivéve a következő két fő kiadási kategóriát:

- *Külpolitikai kiadások*, beleértve a tagsággal nem rendelkező államokban folyó előcsatlakozási vagy bővítéssel összefüggő kiadásokat, valamint egyéb olyan jellegű kiadásokat, amelyeknek Unión kívüli kedvezményezettjei vannak, mint például a fejlesztési és együttműködési kiadások, az Unión kívül elköltött kutatási kiadások, Unión kívüli kedvezményezetteknek kifizetett adminisztratív kiadások stb.

- *Olyan kiadások, amelyek nem jelölhetők ki vagy határozhatók meg* fogalmi vagy más természetű nehézségek miatt, úgymint reprezentációs, küldetésekkel kapcsolatos kiadások, hivatalos és egyéb találkozók költségei, valamint a határokon átnyúló közösségi kezdeményezésekkel kapcsolatos kifizetések, régiók közötti együttműködési műveletek és más határokon átnyúló fellépések támogatásával kapcsolatos összegek.

5. cikk

1. A korrekciós összegek két lépésben számolhatók el a költségvetésben:

a) A *t* évi korrekciós összeg első ideiglenes számítási eredményét a *t+1* év előzetes költségvetési tervezetében szerepeltetik. A számítás a bevételekre és kiadásokra vonatkozó legfrissebb adatokra épül.

b) A *t* évi korrekciós összeg végleges számítási eredményét a *t+3* év pótköltségvetésében számolják el. A számítás a HÉA-alapok, a GNI és a *t* évre vonatkozóan megállapított kiadások adatai alapján történik, amint a *t+2* év december 31-én az ismeretessé válik, és szükség szerint a *t* évi átlagos árfolyam szerint euróba átváltásra kerül.

Az egyes tagállamoknak az összes HÉA-alapú és GNI-alapú sajátforrás-befizetés összegéből történő részesedésének kiszámítása érdekében a *t* évi költségvetés a *t* évre vonatkozó kifizetési előirányzatok teljesülése alapján újraszámításra kerül, csökkentve azt a *t* évi egyéb bevételekkel (nem beleértve az előző költségvetési év mérlegét, vagy az előző évekkel kapcsolatos más mérlegeket vagy kiigazításokat) és a *t* évben rendelkezésre álló hagyományos saját források tényleges összegével. A fennmaradó összeget a HÉA egységes lehívási arányáig terjedő mértékben a HÉA-alapú saját források, valamint a költségvetés kiegyensúlyozásához szükséges maradványösszeg GNI-alapú forrása finanszírozzák.

2. Az (1) bekezdés a) pontjában említett korrekciók finanszírozása a tagállamok *t* évi GNI-jéről az előzetes költségvetési terv készítése alatt rendelkezésre álló legfrissebb adatok alapján kerül kiszámításra.

3. A végleges számítást szintén a fenti (1) bekezdés b) pontjában említett *t* évi korrekciók finanszírozására való tekintettel készítik el. A számítás a *t+2* év december 31-én ismeretessé váló, *t* évi GNI adatok alapján történik, szükség esetén euróba átváltva a *t* évi átlagos árfolyam szerint. A végleges finanszírozási adatokat összehasonlítják a *t+1* évi költségvetésbe már bevezetett *t* évi korrekciós összegekkel kapcsolatos kifizetésekkel. A tagállamonkénti mérlegeket a fenti (1) bekezdés b) pontjában említett pótköltségvetés megfelelő költségvetési fejezetében vezetik be, nemzeti valutába átváltva a *t* évi átlagos árfolyamnak megfelelően.

6. cikk

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon lép hatályba. A [..] tanácsi határozat 10. cikkének előírásai szerint lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, -án/-én.

a Tanács részéről
az elnök